

dobri otac ANTIĆ

GLASILO VICEPOSTULATURE

3 - 4

1977.

DOBRI OTAC ANTIĆ

GLASILO VICEPOSTULATURE

Izdaje: Franjevački samostan
Vrbanićeva 35, Zagreb

Odgovorni urednik: Fra Roko (Ivan) Tomić
Vrbanićeva 35, Zagreb

T e l e f o n : (041) 446 — 906.

Godišnja pretplata	20 dinara
Pojedini broj	5 dinara

Časopis izlazi dozvolom crkvenih i redovničkih poglavara.

Svakog prvog četvrtka u mjesecu služi se sveta Misa za sve prijatelje, dobročinitelje i suradnike Vicepostulature.

Za sve što se u ovom Glasilu navodi ili nazivlje »čudo«, »svetost«, »svetac« i slično — to, u duhu crkvenih propisa, treba uzeti i razumjeti u našem običnom ljudskom načinu izražavanja. O svemu ovom izreći će konačni sud Sveti Crkva.

Tisk: »A. G. Matoš« Samobor.

Nadležnim republičkim rješenjem list »Dobri otac Antić« oslobođen je plaćanja osnovnog poreza na promet.

MIR I DOBRO!

Drage moje sestre!

Sutra počinje devetnica svetom porodenju Isusovu. Želim da provedete ove slete dane u jedinstvu s Malim Isusom.

Sestre moje, molim Vas sve u Gospodinu, uzdignite se nad sve ljudske slabosti i zaboravite sve što ste imale kakve neugodnosti, poteškoće, nezgode — sve ama sve zaboravite, izbacite iz svoga pamćenja.

Čvrsto se uhvatite križa na svojim prsim, svete krunice i sv. Pravila. To donesite Malom Isusu i recite Mu, da ste spremne s Njime vršiti volju Oca nebeskoga i Njega u svemu naslijedovati.

Neka među Vama vlada sv. ljubav i duboka šutnja kao znak da očekujemo Velikoga Kralja koji nam nosi svoje Božanstvo.

Sestre moje, ljubite Malog Isusa, ljubite nebesku Majku Mariju, ljubite se međusobnom pravom Isusovom ljubavlju, dobrotom, ustrpljivošću i blagošću. Neka Vas sve oduševljava današnji Introit sv. Mise: »Radujte se svagda u Gospodinu, opet velim: radujte se. Blagost vaša neka bude poznata svim ljudima. Gospodin je blizu« (Filip 4,4).

Svim Sestrama zajedno sa Č. S. Nadstojnicom čestitam Božić, Svece i Novu Godinu. Neka Vas sve Djetić Isus ispunji svojom svetom ljubavlju i nazočnošću, da mu sve bude te vjerne i dostoje zaručnice! Marija Nebeska Majka neka Vas sve učini pravim i dostoјnjim svojim kćerima!

U Duhu Svetom sve Sestre blagoslovile, za Vas moli i žrtvuje se Vaš duhovni brat

Fra Ante

Zagreb, 14. XII 1958.

BOŽIĆ I NOVU GODINU

čestita

VICEPOSTULATURA

nisam srela . . .

»*Tko nije susreo SVECE, prolazi osamljen zemljom: koga oni nisu očarali, taj ne pozna vrijednost pravog prijateljstva* kaže G. T.

Naša ih epoha ima! Naša generacija ne bi morala usamljena prolaziti ovom zemljom. Treba samo shvatiti čas pohoda Božjeg pri sretu sa Svecima našeg vremena. Istina, jedna je milost susresti sveca, a druga je prepoznati ga i shvatiti Božju poruku preko njega ...

Mi smo ti sretnici među kojima je živio svetac u osobi blagopokojnog O. ANTE ANTICA. Mogli smo ga sresti. Mogli smo se okoristiti velikom porukom, koju je Bog preko njega slao našem času, našoj zemlji, našem gradu. Poruka je bila jasna: POZIV DA PROSLAVIMO BOGA PO STALEŠKOJ SVETOSTI.

I mnogi su ga sreli! ... I ja sam ga srela!

... Da, u osobi P. Antića srela sam takvu karijuzu svetosti kakvu nigdje nisam srela ...

* * *

- NISAM SRELA dušu tako uronjenu u Boga, a toliko zauzetu za čovjeka ...
- Nisam srela osobu tako usmjerenu u nadnaravnost, koja bi tako cijenila sve naravno ...
- Nisam srela čovjeka koji bi činio tako velika djela, a toliko polagao važnosti na sitnice ...
- Nisam srela osobu čije bi prijateljstvo bilo tako intimno, a toliko svrhunaravno, suptilno ...
- Nisam srela čovjeka s toliko zanimanja i suočjećanja za ono što je njegovu sugovorniku važno ...
- Nisam srela srce tako privrženo a tako čisto i slobodno čuvajući i tuđu slobodu ...
- Nisam srela duhovnu osobu tako nenezanu i toliko otcijepljenu od svega što je prolazno ...
- Nisam srela bolesnika tako umrтvena i toliko strpljiva u neugodnostima života ...
- Nisam srela svećenika kojemu je njegovo svećeništvo tako sveto i veliko a da toliko cijeni i druge staleže ...
- Nisam srela osobu iz kleričkog staleža pred kojom bi redovnica tako mnogo znala ...
- Nisam srela redovnika tako zaljubljena u svoj poziv, koji se toliko brine za ljude u braku ...
- Nisam srela starca koji bi se tako znao uživiti u psihi današnjeg mladog čovjeka ...
- Nisam srela isповједnika koji bi s toliko interesa slušao ono, što mu se iza rešetki izljeva ...
- Nisam srela duhovnog vođu s toliko nadnaravne intuicije, po kojoj je znao i ono što duša nije znala o sebi ...
- Nisam srela duhovnog Oca koji bi mogao biti prisutan i onda kad je daleko ...
- Nisam srela takav autoritet, Božji autoritet, u tako poniznoj i skromnoj ličnosti ...
- Nisam srela dušu tako uronjenu u Otajstva našega Otkupljenja, u koja bi znao i druge vesti ...
- Nisam srela Kristova zamjenika od kojega bi odlazili toliko promijenjeni, puniji Boga ...
- Nisam srela apostola toliko zauzeta za slavu Božju s tako gorućom željom da se u svemu vrši volja Božja ...
- Nisam srela toliko prave dobrote prema svima i toliko sličnosti s Isusom Kristom ...
- Nisam srela srce koje bi tako ljubilo Boga, a toliko čeznulo za čistom ljubavlju Božjom ...
- NISAM SRELA TAKO OZIVOTVORENU SVETOST KAO U LIKU DRAGOG NAM I SVETOG P. ANTE ANTICA ...

Da, nigdje nisam srela u tolikoj mjeri svetosti, ali u njemu sam srela! ...

Remete, 19. VI 1977.

M. Anđelina Kujundžić

SPISI O. ANTIĆA

o sakramenu pokore

Jedna vrsta apostolata dobrog o. Antića sastojala se u tome da bi, čitajući duhovne knjige na stranim jezicima, najljepša mjesta dao svojim duhovnim suradnicima da prevedu na hrvatski. On bi, koliko bi mogao, takve prijevode ispravljaо. Onda bi se pobrinuo da se u čisto pretipkaju, eventualno umnože, pa bi ih dijelio pobožnim osobama da to mole ili čitaju kao duhovno štivo. Bezbroj je takvih manjih ili većih spisa razdijelio među pobožne osobe. Bilo bi lijepo da se ti spisi saberu, ali je to nemoguće. Mnogi ih čuvaju kao dragu uspomenu, pa se ne bi ni za što na svijetu toga odrekli. A bezbroj je tih spisa upotreboom, pozajmljivanjem propalo.

I meni je kao svome gojencu, kao magistru klerika (svome nasljedniku) vrlo često davao, slao takve spise različita sadržaja. Od tih su sigurno najznačajniji njegovi spisi o sv. isповijedi. Razumljivo je. Vođenje duša, isповijedanje bio je njegov glavni posao — apostolat. Zato je o sakramentu milosrđa vrlo mnogo čitao i više najljepših stranica dao prevesti na hrvatski da bude od koristi isповjednicima i pobožnim dušama. Te je prijevode meni poslao malo vremena prije svoje smrti (4. III 1965.). Pošiljku je popratio pismom (od 3. II. 1965.) u kojem, uz ostalo, piše: »... Naravno govoreći, moj život ide svome kraju. Hvala dragom Bogu i sve primam u vjeri i ljubavi iz Njegove svete ruke ... Dopustite da Vas zamolim za jednu uslugu ... Imam više bilježaka o sv. isповijedi i pomislio sam, da Vas zamolim, biste li htjeli to primiti i nešto sastaviti, kako ste priredili knjižicu o oprostima. Mislim da bi se mogao staviti naslov: Veliko sredstvo milosrđa Božjega i našega spasa — ili — Sredstvo našega posvećenja i spasenja. Moglo bi se napraviti u formi meditacija. Zadnja meditacija: Kako su se sveci isповijedali i koliko su cijenili ovaj sv. sakramenat. Molim Vas, izvolite mi javiti svoju odluku.«

Ne znam što sam odgovorio svome dobrome o. Magistru ... Svakako spise sam stavio u ladicu stola, i eto tek nakon punih 12 godina udovoljavam njegovoj želji. Pitat ćeš, dragi čitatelju, zašto sam tako dugo čekao ... Da pravo rečem, ne znam što bih ti na to pitanje odgovorio. Istina je, imao sam kroz to vrijeme puno drugih zaduženja, poslova, briga ... Ali, ipak ... Molim dragog čitatelja da oprosti, kao što je dobri o. Antić sigurno već oprostio.

Spisi se sastoje od 54 velike rukopisne stranice. Svagdje je označeno odakle je što uzeto, prevedeno (Olgiati, Il sillabario del cristianesimo; Bougaud, Il cristianesimo e i tempi presenti; sv. Alfons L., La vera sposa di Gesù Cristo; Boccardo, Confessione e direzione; Il fedele al tribunal di penitenza; Vita del venerabile Giuseppe Cafasso; Saint François de Sales, Directeur d'ames; F. J.

Sheen, Lift up your heart; Raccolta di esempi ...). Gotovo sve je pisala ista ruka — ruka prevoditeljice. Bila je to vrijedna suradnica o. Antića — Marija Lotterio, dobra franjevačka trećoredica iz zajednice Trećega reda u Svetištu Majke Božje Lurdske u Zagrebu. Po zvanju je bila učiteljica. Vrlo je dobro poznавала više evropskih jezika i prevodila je s velikom lakoćom. Fra Ante je njezin prijevod vrlo malo ispravljaо. Umrla je g. 1962. Značajno je da su među spisima samo dvije stranice pisane rukom o. Antića, olovkom, i to s naslovom: »Kako su se sveci služili sakramentom sv. isповijedi? (prema: La vera sposa) i za te je stranice — kako smo vidjeli iz pisma — odredio gdje da se stave u knjižici.

Udovoljavajući konačno želji o. Antića, za tisak sam spremio knjižicu razmatranja o sakramenu pokore za upotrebu svećenicima i vjernicima. Građa je za knjižicu uzeta iz spomenutih fra Antinih spisa, kao i iz drugih, suvremenijih izvora. U knjižici se raspravlja najprije općenito o sakramentima, pa o značenju i važnosti sakramenta pokore, o plodovima i učincima velikoga sakramenta koji: prašta grijeh, uništava grešne navike, pomaže u borbi protiv neprijatelja duše, pruža duševni mir, čovjeka odgaja i vodi do velike savršenosti, pripravlja na smrt, donosi blagodat društvu itd. Posljednje je razmatranje, prema želji o. Antića, o tome kako su se sveci isповijedali. U dodatku je: Red pomirenja pojedinih pokornika, Pokorničko slavlje za djecu, molitve prije i poslije pričesti.

Da čitalac barem donekle razabere značenje spisa o. Antića o isповijedi, donosim za ogled njemu tako milo razmatranje:

KAKO SU SE SVECI SLUŽILI SAKRAMENTOM SV. ISPOVIJEDI?

Sveci su često prali svoje duše u otajstvenoj kupelji sv. isповijedi. Sv. Ivan Arški tvrdi: Svi koji su postali sveci često su se isповijedali. Sv. Filip N. pristupao je k sakramentu pokore svaki drugi dan i na to je obvezao članove svoga oratorija. Sv. Franjo S. čistio je svoju dušu u sakramentu pokore svaki drugi ili barem svaki treći dan.

Da bi postigli veću čistoću savjesti, mnogi su se sveci isповijedali svaki dan: sv. Ignacij L., Sv. Vinko F., sv. Alfons L. i dr. Naš se fra Ante također svaki dan isповijedao!

Sv. Karlo B. obavljao je sv. isповijed svako jutro prije mise. Uz to je činio dva puta duhovne vježbe i svaki put opću isповijed cijelog života. Uvijek se pomnivo ispitivao. Nastojao je otkriti svaku pa i najmanju pogrešku, svaki povrijeđenje srca.

Sv. Franji B. nije ni to bilo dosta, pa se ispovjedao dva puta dnevno. Sv. Leonardo ispjedao se svaki dan. Navršivši 42 godine života, u duhovnim vježbama odluči ispjedati se dva puta dnevno, da što čistijim srcem pristupa k oltaru i poraste u milosti. Mislio je da samo jednom sv. ispjedu više napreduje nego mnogim dobrim djelima bilo koje vrste, itd.

Ako imamo na pameti plodove sakramenta pokore, posebno ako mu se često pristupa, nećemo misliti da je to često ispjedanje bilo pretjernano. Sveci su po sakramantu pokore željni održati, očuvati čistoću savjesti i naći pomoć na putu svetosti. Dok ljubitelji svijeta ne mogu podnijeti da se pred ljubljenim osobama pojave s nekom mrljom na licu, zar je čudno da se duše, koje Boga ljube, nastoje sve više očistiti, da budu milije očima svoga ljubljenog Gospodina? Sveci nisu marili za vanjsko kićenje tijela, oni su nasto-

jali uresiti nutarnjost duše. Znali su da Bogu nije ništa tako draga kao njegova slika, ljudska duša, ukrašena krepostima. Oni s pravom mogu reći: Ovo je naša slava — svjedočanstvo naše savjesti (2 Kor 1, 12). A to bi za svaku kršćansku dušu morala biti jedina, prava, najveća slava.

Sveci su i drugima preporučivali da često pristupaju k sakramantu pokore, da tako iz njihova srca iščupaju mane. Oni posebno svećenicima preporučuju da se ispjedaju često, barem dva puta tjedno, jer uzlaze na oltar. Sveci — svećenici često su i dugo ispjedali vjernike i tako čitava mjesta izlijecili od zlih običaja.

Ugledaj se u svece pa često i skrušeno pristupaj k sakramantu pokore. Ako si svećenik, bez prestanka zovi vjernike da pobožno pristupaju k izvoru milosrđa i budi im uvijek na raspolaganje.

O. Jeronim ŠETKA

† Dr. Marija Rojc — fra ANTINA SURADNICA

»Učiniti će vas ribarima ljudi« rekao je Isus kad je u apostolsku službu pozvao Šimuna Petra i brata mu Andriju, ali se jeka tih riječi čuje do dana današnjega. Svakom pojedinom svećeničkom kandidatu širom cijelog svijeta on isti taj poziv upravlja i danas.

Fra Ante, sin plavoga Jadrana, bez teškoće je prihvatio i shvatio ovaj tajanstveni poziv i bez oklijevanja mu se odazvao. I nakon dužih godina priprave — sjemenište, filozofija, teologija — na njemu se ostvarilo Gospodinovo obećanje i fra Ante postade »ribarom ljudi«. U svoje apostolske mreže, koje je postavljao tako vješto da im nije bilo moguće umaknuti i zaobići ih, ulazio je u bezmalo pedeset godina svoga svećeništva veliko mnoštvo najrazličitijih riba.

Fra Ante je bio svestran ribolovac, rijedak stručnjak. Nije on svoje apostolske mreže nastavljao samo grešnicima koje je trebalo izmiriti s Gospodinom i po sakramantu pomirenja povratiti im izgubljenu milost i uspostaviti narušen prijateljski odnos između njih i Boga. Ne, on je svoje mreže nastavljao i onima koji su s Bogom živjeli u najidealnijem odnosu prijateljstva i ljubavi. Nije takve »lovio« možda zato što je smatrao potrebnim nešto ispraviti ili poboljšati u njihovu duhovnom životu. Nije on bio takav. One koji su već po milosti bili Božji nije ponovno »osvajao« za Boga. Stoviše, kad bi mu došla koja ovakva duša, koja je imala svoga redovitog ispjednika i duhovnoga vođu, ne bi je uza se privезivao, nego bi je uputio onom svećeniku »koji je za nju primio posebnu milost«. Da, tako je postupao fra Ante.

Ovakve koji su već bili Božji bolovanja i velikih patnja zaista kršćanski i kao trećoredica franjevački završila svoj život. Umrla je 27. ožujka 1976. pošto je navršila 77 godina krepostima i djelima ljubavi plodna kršćanskog života, a 1. travnja je dostojanstveno i svečano pokopana na Mirogoju, glavnom zagrebačkom groblju.

Mnogima nije poznato da je ta izabrana duša bila kao trećoredica članica velike franjevačke obitelji.

Fra Anti je to bilo dobro poznato i zato joj je sa srdačnim poštovanjem pristupao kao brat duhovnoj sestri, pa je u svojim molbama aperirao na njezinu sestrinsku ljubav.

U pismenoj ostavštini ove lijećnice je sačuvana i mala fra Antina korespondencija — svega pet krajih pisama i dvije uskrsne čestitke. Najstarije je pisano 21. srpnja 1954. Navest će ga, ispuštvši nepotrebno da se vidi kakav je bio saobracaj ovoga čovjeka Božjeg sa ženom koja je u svom srcu gojila jednake ideale: Kristu postati što sličnija, živjeti samo za Krista i njegovu Crkvu. Samo pismo će divno ilustrirati što je gore rečeno:

»Mir i dobro!

Velecijenjena gospođo doktor i u sv. O. Franji draga sestro!

Molim Vas, budite tako dobri te mi dozvolite da Vas nazovem našim franjevačkim imenom.

Ako možete, želio bih da primite na pregled naše klerike, ima ih 12.

Takoder Vas molim, da biste primili i ove dvije osobe koje Vam nose ovaj list. Posebno bih želio da se porazgovorite s ... Ima vrlo slave živce. Ako bi Vam bilo moguće doći k meni, progovorio bih Vam nešto o njezinim živcima ...

* * *

Kako je našim čitateljima poznato dr Rojc je nakon dugogodišnjeg

Dr Marija Rojc

Oprostite na mojoj prevelikoj slobodi. Uzdam se da će Vam dragi Bog sve obilno naplatiti darom svoje posebne ljubavi. To Vam i ja želim i prosim uz sveti blagoslov.

U sv. O. Franji Vaš brat
fra Ante Antić

Sva su ta pisma puna tople učitosti i svetih želja. Redovito zahvaljuje za već primljene usluge i odmah dodaje nove molbe. Fra Ante se nije bojao, da će svojim neprestanim molbama biti dosadan. Ne, on na to nije ni pomiclao, jer je ovu Božju dušu sasvim prozreo i upoznao kako je spremna dopustiti da je neograničeno »izrabljuje«. A on je to izvrsno umio. Znao je da je požrtvovnoj doktorici prvenstveno bilo stalo do toga da se što više obogati zaslugama za nebo.

I fra Ante se kao iskusana ribič služio najprikladnijom mukom da bi postigao ono što je naumio. Ta muka su bili isključivo uvijek novi milosni darovi. Iz pisma od 14. listopada 1954. što ga je napisao u Karmelu - Brezovici, gdje su se i upoznali, navodim upravo to što nazivam duhovnom mukom.

Uvod toga pisma glasi:

»Milost Duha Svetoga neka Vas ispunja, posvećuje i sjedinjuje s Presvetim Trojstvom!«

Nakon toga slijedi »poslovni« dio pisma, a zaključak sadrži zahvalnosti za učinjene usluge i obećanje duhovnih dobara. Evo fra Antinih iskrenih želja i obećanja:

»Ja ču za Vas moliti, da Vam Gospodin naplati darom svoje ljubavi i sjedinjenja. Sutra ču Vas posebno preporučiti sv. Velikoj Tereziji, da Vas zagovara kod Isusa i isprosi Vam dar sv. molitve unu-

tarnje i dar posebne nazočnosti Božje.«

Preporuča Vas Gospodinu i s Njime Vas blagoslovljje

u sv. O. Franji odani brat
fra Ante

Dok je ova plemenita liječnica, vođena evanđeoskom ljubavlju, nemorno i požrtvovno liječila, obilazila i tješila svoje mnogobrojne bolesnike, ni sama nije bila pošteđena od bolesti. Bit će dosta, spomenemo li samo dvije njezine bolesti.

— Tamo negdje kad joj je bilo 35 godina života i sama je oboljela od tuberkuloze i uspiješno ju je izlijecila. I prije i poslije toga je bilo još i štošta drugoga što je morala podnijeti i preboljeti, a ono najteže ju je zadesilo petnaest godina prije smrti. Bilo je to u jesen 1960. Sistematskim liječničkim pregledima i laboratorijskim pretragama je tada ustanovljeno, da boluje od limfogranulomatoze ili Hodgkinove bolesti. Pučki rečeno, bio je to rak.

Fra Antina obavještajna služba je izvrsno funkcionirala i on je ubrzo saznao kako je našu doktoricu pohodio Gospodin po ovoj nemiloj bolesti. On s njom suosjeća i 21. listopada joj šalje ovo pismo puno kršćanske utjehe i bodrenja:

»Velecijenjena gospođo doktor i draga sestro!

Gospodinu se je svidjelo spustiti na Vas teški križ — ozbiljnu bolest, koja Vam prouzrokuje teške muke i veliko trpljenje. Hvala i slava dragom Bogu za sve što Vam šalje! Gospodar je ... Otac je ... Ljubav je ... Milosrđe je, i neka se na Vama vrši njegova sveta volja! »Jer — piše sv. Pavao — mislim da trpljenja sadašnjega vremena nisu ništa prema slavi, koja će se objaviti na nama.« (Rim 8, 18)

U duhu svete vjere gledajte svoju bolest i sjedinite se s mukom Gospodnjom i bolima nebeske Kraljice, s trpljenjima i progostvom svete matere Crkve.

U Gospodinu Vas molim učinite to svojim čistilištem, nastojte u svojoj teškoj bolesti savršeno se podložiti svetoj volji Božjoj. Iz ovoga križa neka Vaša duša izide čista, preobražena u savršenu sliku Božju. Molim Vas i za me prikažite svoje boli Božanskom Srcu Isusovu i Bezgrešnom Srcu Marijinu.

Za Vas molim kako sam Vam obećao i rekao zadnji puta.

U sadašnjem stanju Vi nećete moći puno moliti. Služite se kratkim, čestim uzdasima. Poljubite križ od krunice i sjedinjujte se s Isusom, Marijom, Josipom i Crkvom.

Blagoslovla Vas odani i zahvalni brat

fra Ante Antić

Posljednje što je fra Ante napisao dr Mariji Rojc bilo je 30. ožujka 1964, dakle, u posljednjoj godini svoga života i teška bolovanja. Biла је то само uskrsna čestitka. — Fra Ante je imao svoje stalne liječnike koji su o njegovu zdravlju vodili sistematsku brigu i, kad je trebalo, posjećivali ga. Koji put je, međutim, kad je bila takva situacija, znala uskočiti i dr Rojc, te mu je pružila potrebitu pomoć ili mu je dala kakav liječnički savjet.

Budući da ta čestitka predstavlja fra Antino veliko i spontano svjedočanstvo za kršćansku osobnost naše doktorice, a istovremeno je i divan odraz njegove duše, donosimo je u cijelosti:

»Bog je ljubav!

Velecijenjena gospođo Doktor i draga sestro!

Cestitam Vam i želim sretan Uskrs! Milost sv. uskrsnuća neka uvijek pobjeđuje u Vašoj plemenitoj i dobroj duši.

Najljepše Vam se zahvaljujem na briži, pomnji, posjetu za moje zdravlje. Vi ste se pokazali kao prava sestra puna ljubavi Kristove. Dragi Vam Bog sve to najljepše napolatio!

Preporučam Vas u sv. misi i sv. molitvi. Harno Vas pozdravlja, čestita i blagoslovljive zahvalni brat fra Ante Antić

Dok nam ova mala korespondencija s još jedne strane osvjetljuje evanđeoski lik čovjeka Božjega Ante Antića, istovremeno našu pažnju svrača i na ovu nedavno preminulu našu plemenitu liječnicu koja je svojim krepsnim životom, svojom posvemašnjom evanđeoskom usmjerenošću, svojim bogatim karitativnim apostolatom osvojila jedno od istaknutijih mjeseta u lijepom nizu kreposnika što ih je Duh Sveti u ovom stoljeću poklonio svojoj Crkvi među Hrvatima.

Kad se nađete na zagrebačkom Mirogoju, nemojte propustiti i zaboraviti da s dužnim poštovanjem i pobožnošću posjetite svježi grob ove velike fra Antine suradnice. Naći ćete ga idući od crkve Krista Kralja glavnom grobljanskom prometnicom s lijeve strane, odmah u prvom redu V polja.

Pomolite se za pokoj njezine plemenite duše, ali se, jer se u vječnost preselila nakon divna i bogata svjedočenja za Krista i njegovu Crkvu, možete u svojim potrebama i njoj preporučivati.

Suvremeno ozračje molitve

Bučno je naše doba. Zaglušni su krikovi, glazba je urnebesna, pjesma gromoglasna. Kamo kreneš — nemir, nesigurnost. Svugdje traže pozornost, napetost: u natpisima, oglasima, prijavama i odjavama. Nigdje mira.

Nigdje šutnje i tišine.

Mogu li moliti?

»A ti kad molиш, uđi u svoju sobu, zatvori vrata te se pomoli Ocu svom u tajnosti ... Kad molite, ne izgovarajte isprazne riječi kao pogani, koji umišljaju da će biti uslišani zbog svog nabranja« (Mt 6, 6—7).

Poziv je i uputa: uđi u svoju sobu. U odaje kojih mnogi nemaju; u sobu koja se trese od buke, prometa, razglaša i silovitih oglasa.

Gospodine, gdje se moram moliti?

Gdje moram s Tobom govoriti o Tebi i o sebi.

Tišine nema, mira nema. Najamnina za sobe je preskupa.

Htio bih otici, makar na daleka raskrižja, htio bih pobjeći negdje u samoču, uteći bih htio od svega i sviju, otrčati daleko ...

Nema ništa od svega toga. Baš ništa. »Budeš li ustajan u svetoj molitvi ... zasluzit ćeš da Te Gospodin pozove na višu krepost.« (fra Ante Antić)

Treba moliti i biti ustajan: tada neće biti potreban bijeg — zasluzit ćeš poziv Gospodnj. i

Moliti? Ne znam moliti. Ne samo ja, niti najbliži moji. Borim se sa sobom, ugušujem u sebi pobunu, zatomljujem pitanje u sebi: zar u naše dame moliti? U velikim zanosima i uspjesima — moliti? U pobjedama, vlasti i moći — moliti? Opijken dostignućima, otkrićima, nasićen znanstvenim raspravama i umnim nadmetanjima — moliti?

Moliti?

Uvijek, u svako doba moliti!

Tko ne zna moliti nema dostonjanstva, ni pravog čovještva, jer ne zna voljeti niti darivati, ne zna biti sučovjek i subrat.

Ne moram moliti za čudo i zemaljska dobra, niti za zdravlje. To i nije molitva. Moram se povjeriti, iskrenu riječ moram reći u tjeskobi srca, u osamljenosti usred buke i nemira. Moram razgovarati, šutnjom u osamljenosti svojoj moram naći odjek sebe, svega što me čini čovjekom.

Gospodine, moram moliti.

Moram. Reče dobri franjevac: »... ne smiješ malaksati i ostaviti svoj put. Gospodin je vjeran. Mi ga moramo slušati sve do smrti na Križu ... Ne boj se!« (fra Ante Antić).

Moram moliti, jer se moram povjeriti, moram priznati tegobe i pogibelji u vrtlogu vremena, u trci svagdašnjice.

Svakog dana trebam, moram moliti, jer osjećam kako su mi riječi u razgovoru s ljudima prazne; mudam, zaplićem se, stidim. (S ljudima sam ali sâm, daleko od njih.)

Moram moliti jer boli zatomljujem, suze skrivam, Moram moliti, — »jer Isus na dnu twoje lađe počiva i zna za twoje borbe, muke i napore« (fra Ante Antić).

Zelim moliti, jer je molitva dobrostanstvena poniznost pod okom Gospodnjim. Ona je ljubav prema Njemu i prema subratu stvorenu na sliku i priliku Njegovu. Moram sazreti u spoznaji: »Sada nalazim radost u patnjama koje podnosim za vas ...« (Kol 1, 24)

Zelim moliti.

Gospodine, nauči me iskreno, neposredno govoriti. S Tobom i s ljudima. Ne znam kako bih bez Tebe molio, govorio.

O subrači i o sebi želim s Tobom govoriti. (Je li molitva što drugo?) Uz Tebe, s Tobom i pred Bogom.

* * *

Majke su nas učile moliti. I dobri učitelji i vjeroučitelji su nas poučavali kako se moli. (Pristojno poнаšanje, sklopljene ruke, sabranost i razložiti izgovor svake riječi). Biće su to molitve našeg djetinjstva, male riječi ali iskrene, tepanje sa snagom prodornosti.

Ali suvremeniji čovjek? — Ozračje nije pogodno za tepanje; neboderi su viši od zvonika, gradske trublje zaglušuju zvonove ...

Ali — ostala je zapovijed: **Ljubi Boga ... Ljubi bližnjega svoga.** U toj zapovijedi je sav zakon suvremenе opstojnosti pojedinca i mnoštva. Bez Bogočovjeka i čovječnosti nema zaloga sutrašnjice i mirne sadašnjosti.

Ljubav. Najveća zapovijed. Jedina iz koje izvire sve ostalo. Iz ljubavi izvire sreća. Moja. Sreća naših suvremenika. Ljubav Boga i prema Bogu, ljubav čovjeka i prema čovjeku.

O tome je potrebno razmislići. U bijedi. Ali i u blagostanju: »Prodajte svoje imanje i to dajte kao milostinju! Nabavite sebi torbe što ne stare: neprolazno blago na nebesima ...« (Iv 12, 33)

Konačno, ljubav prema Ocu potakla je Sina da nas nauči moliti:

»**Oče naš,** koji jesi na nebesima ...«

Daj nam, **Oče,** kruh. I nama i drugima. Svima, jer smo sinovi i djeca Tvoja.

Oče naš, molimo Te ... Sinovski, djetski odani u vremenu našem, novom, modernom, u ozračju suvremenom — molimo Te:

»**Izbavi nas od zla.**«

* * *

Kad kršćanin teži prema savršenosti, Bog mu postaje blizak, neposredan, očit. Ali ne zna polovič-

nost, hoće sve, traži sve. I često krščanin sustane pod bremenom spoznaje da je Bog potpun, nedjeljiv i neodoljiv; traži On bezuvjetnu predanost, odanost i vjernost.

A svatko od nas mora upoznati susret s Velikim, Jakim i Potpunim. Svatko mora osluškivati korake Gospodnje, predati se zamislama Njegovim, stupati putovima i stazama Njegovim.

U dnu duše, u punini svoga bitka i bića treba osobno, iskreno reći u susretu s Gospodinom veliko i jednostavno Marijino DA. To je i najljepša molitva predanosti: »Budi volja Tvoja«.

Osim Njega nemamo ništa. Baš ništa, jer je ubilježeno: »Ja sam trs, vi mladice. Tko ostaje u meni i ja u njemu, rodi mnogo roda. Jer bez mene ne možete ništa učiniti« (Iv 15, 5).

Bez Njega ništa.

A suvremeni čovjek želi puno, puno učiniti. Ponosan na sebe (ne priz-

naje darove s neba) želi prodrijeti te Božje« da u odnošaju prema Bogu uvijek mora napredovati: »Ti moraš napredovati i svaki dan sve više i više ljubiti dragoga Boga ...«

Uspjeh zavarava, ponos obmanjuje, samoljublje otupljuje. Želi li suvremenik i subrat naš Boga, biti nazočan u ozračju Gospodara, mora priznati vrhovništvo Najvećega koji je hodajući zemljom rekao: »... kažem vam, ako ponovo ne postanete kao mala djeca, sigurno nećete ući u kraljevstvo nebesko« (Mt 18, 2-3).

Treba biti dijete: odano, predano i maleno. Iskreno. Ponizno, jer oholost nikada ne moli. Nikada. Oholost ne priznaje »srca skrušena i ponizna ...«

Osobno i duboko je to shvatio fra Ante kad je u pismu od 30. prosinca 1964. upozorio neko »dije-

Napredovati znači skrušiti se, priznati točno mjesto, boravište i odredište u životu, odlučiti se i priznati iznad sebe druge, poglavito Najvišega, komu sve služi. Napredovati jednostavnije rečeno znači moliti. Uvijek. Neprestance.

Moliti znači napredovati, darivati, ljubiti.

Znade li suvremeni čovjek ljubiti? Znade li darivati sebe drugima?

Molitva ne ponizuje, pače odlikuje.

Znade li naš subrat moliti? Danas?

Oholost ne vodi daleko, poniznost svrača pozornost Vječnosti. Zato »duboko se ponizi pred Bogom da ti On može dati sve što želi.«

— as —

Nekoliko naputaka i duhovnih savjeta

POBOŽNOJ DUŠI KOJA ŽELI BITI ŽRTVA LJUBAVI ISUSOVE

I. LJUBAV

Po pravim krepstima postaješ Bogu mila, slična i ugodna. Od svih krepsti najveća je ljubav. Ona je veza savršenosti, kaže Apostol Pavao. Od nje dobivaju sve krepsti vrijednost i cijenu. Zato se u njoj najviše vježbaj. Sve radi iz ljubavi: trpi, podnašaj, bori se, obavljam svoje dužnosti iz ljubavi. Silna je riječ ljubav. Ona je iz Boga izašla i teži da u Njemu otpočine i svrši. Bog je samo ljubav. Isus je iz ljubavi došao i svetu ljubav donio, da se raspali u srcima. Oh, kad će ta sveta vatra sve u tebi obuzeti i sve u se preobratiti. Kad ćeš biti samo jedan plamen Isusov, koji će pred Njim izgarati Njegovom ljubavlju! Ustraj u svetoj ljubavi i ona će u tebi učiniti ovaj divni posao. Navikni se uvijek uza se imati i gledati Isusa. Gledaj ga pogledima ljubavi, često mu prikazuj čine svete ljubavi. Dok budeš poslom zapriječena, ne možeš se dulje zadržati s Gospodinom, tada će mu oni česti pogledi, čini, uzdasi ljubavi biti veoma ugodni i učinit će da će Njegovo Božansko Srce na te obilnije sipati zrake svoje Božanske ljubavi, pod kojima će u tebi rasti sve krepsti. Ljubav sveta neka te sili da zaboraviš sebe, svoju ugodnost, čast, te jedino tražiš veću slavu Gospodinovu i Njegovu svetu volju. Iz ljubavi sve opravštaj i zaboravi, uvrede nikad ne pamti i drugome ne spočitavaj. Iz ljubavi sve trpi za Onoga, koji te je po svojoj gorkoj Muci i smrti otkupio od ropstva grijeha. Vazda nastoj i vruće želi da po

svetoj ljubavi postaneš prava učenica ljubavi Isusove na Križu i njegova žrtva.

II. VJERA

Da uzmogneš postati prava žrtva Isusova na Križu, treba te uvijek krijepliti i jačati sveta vjera. Oh, vjera sveta! Vjera, koja nam otkriva, kazuje našeg Oca Nebeskog, našu pravu domovinu, naše određenje, naš cilj i našu nebesku Majku. Ona je dragocjena i uvišena. Ona je dar Božji, koga Otac Nebeski ulijeva u našu dušu da postaje sposobna gledati Ga kao svoga Oca, vjerovati u Nj, primiti sve istine, koje nam je On dao i nepokolebljivo sve mu vjerovati, jer je On vječna neprevarljiva istina. Sveta vjera osposobljuje dušu da baci svoj pogled u vječnost, da se digne nad sve stvoreno, nad vrijeme i prostor, da se zagleda u dubine Božanstva i da uđe u sam život Božji. Vjera daje duši svrhunaravni nebeski vidik, pogled i život. Sveta vjera neka te svagdje prati, vodi i neka ti svijetli. Kad se two pogled zamrači, a nogu uskoleba na putu, tada te sveta vjera ima držati i upravljati k nebu tvoj život. Sve gledaj očima svete vjere. Vjeron ćeš sve pobijediti. Tvoju vjeru mora oživljavati sveta ljubav, tada će ona biti živa. U vjeri hodaj, trpi, moli se i trudi. U svemu se uvijek drži vjere. Sve će te ostaviti, napustiti, zaboraviti, ali će vjera uvijek u tebi biti i s tobom se svugdje naći.

III. KUŠNJA U VJERI, UFANJU I LJUBAVI

Bit će dana, kad će u tebi sve biti bez snage, bez života, okruživat će te tama, led, pustoš, ali će se nad svim tim uzdizati štit vjere, koga se imaš držati. Znaj, pobožna dušo, da bi tvoja ljubav, vjera i ufanje postali veći, jači i nebeske kreposti. Gospodin će dopustiti da i u njima trpiš, da sumnjaš i da se mučiš. Napadat će te hladnoća, dolazit će protivnost prema Bogu, mržnja na sve što je sveto i nebesko. Okruživat će te sumnje, dvojbe i nerazumijevanja, pa će te napadati zaborav i tupost u vjerskim stvarima, i ti ćeš biti bez svake duhovne vjerske okrepe i utjeha. Bit ćeš tako duhom slomljena, da će ti se činiti nemoguće dignuti se iz toga stanja. Sve što te je prije zanosilo i dizalo, hrabriło, bit će bez života i upliva na te. Tada ćeš plakati i tužiti se: sve je u meni propalo! Nemam ljubavi, nemam vjere, bez ufanja sam, očajavam i propadam jadna.

Ne boj se, dobra dušo! To je kušnja, kojom Isus hoće iskušati tvoju vjeru, tvoju ljubav i ufanje. On hoće da mu dadeš dokaze svoje nad-

naravne ljubavi, vjere i ufanja i da ove svete kreposti u tebi budu, tebe vode i njih se ti držiš, pa neka te napadnu svake muke i dvojbe. On hoće da u njima ne bude ništa ljudskog, tvoga, već sve njegovo. Da se ne oslanjaš na tvoje znanje, krepst, snagu, iskustvo, već samo na ove božanske kreposti, koje su slobodne od svih dojmova, što vuku ili vežu tvoju narav. Blago tebi, ispunиш li i ovdje volju Božju, koja te želi ovom najosjetljivijom kušnjom pohoditi, očistiti i najviše usavršiti. Podi za Gospodinom kud god te povede. On je Bog, ima riječi vječnoga života! Slušaj ga jednostavno, vjerom koja se jedino na nj oslanja. Ljubi ga ljubavlju nezainteresiranom, čistom, jakom, radi Njega, radi Njegove svete ljubavi, radi njegovih Božanskih savršenosti. Ufaj se u Nj, jer je vjeran u svojim obećanjima, jer je sama dobrota i milosrđe. Reci s Jobom: Etiam si occiderit me in ipsum sperabo. Ako me i ubije, u Njega ču se uzdati!

Da bi se u tebi uspalila silna i jaka sveta ljubav, da bi bila velika vjera tvoja, budi ponizna i čista.

O. fra Ante Antić

HORVAT LJUBICA S. M. BERNARDINA

ONAJ, koji je istinski shvatio duh Evanđelja, povjerovalo u Kristovo Božanstvo i njegovo spasiteljsko poslanje, ne može se oteti zahtjevu da surađuje na otkupiteljskom djelu Kristovom. On je duboko uvjeren da za svoje otkupljenje mora Bogu vratiti ljubav za ljubav; da se svojim životom i radom mora svestrano zalagati pomažući sv. Crkvi u njezinu poslanju i da se svjetom pronese slava Božja.

To je bila misao vodilja učiteljice Ljubice Horvat, kasnije sestre Marije Bernardine u Družbi siromašnih sestara učiteljica Naše Gospe sa sjedištem u Kaloči (Mađarska).

Ljubica, dijete bosanskih vrleti, od najranije mladosti zanosi se gorskim vrhuncima, puna nježne pažnje prema svima, a napose prema onima koji trpe, kao savršena učiteljica, nakon Prvog svjetskog rata ostavlja svoju dragu Bosnu, (a da se nikad više u nju nije vratila), i zamjenjuje ju banatskom nizinom. Gonila ju je ljubav k potrebnima. Saznavši da sestre Mađarice u Zrenjaninu (jer je Banat ušao u sklop Jugoslavije) trebaju Hrvaticu, koja će na njihovoj školi poučavati djecu na hrvatskom jeziku, spremno se ponudila da uz najveće žrtve pomogne tim sestrama koje su se našle u velikoj potrebi.

Od najranijeg djetinjstva Ljubica je pokazivala neobične darove duha, a osobito veliku težnju

S. M. BERNARDINA

za molitvenim životom. Živjela je i rasla u kršćanskem ozračju obitelji sa šestero djece od kojih je jedan sin bio svećenik, jedna sestra milosrdnica (profesorica, pjesnikinja i katolička spisateljica). Ništa ju nije moglo zaustaviti da podje u posve njoj nepoznatu sredinu. Puna djetinje jednostavnosti i istinske dobrote koja je bila nepatvoreni odraz nutrine, srčano je započela novi odsjek života. Sva prožeta Kristovim duhom snaž-

no je djelovala na povjerene učenice, njihove roditelje i redovničku zajednicu.

Pod vidom pomaganja dušama zanimala se za svaku osobu koju je susretala i zato se svima približavala puna uslužnosti, zatajivanja same sebe kad god im je trebala što pomoći. Nije čudo, da je u tako raspoloženoj duši dozrijevalo smisao za posebni poziv Božji, poziv u redovnički stalež. Nakon par godina učiteljskog rada na Školi siromašnih sestara učiteljica Naše Gospe stupila je u njihovu Družbu u kojoj je iz dana u dan napredovala na putu savršenosti. Svi koji su je poznавали divili su se njezinu miru i predanosti u volju Božju i u najtežim kušnjama. Opažalo se na njoj neko sveto smirenje u Bogu što ju je napunjalo tihom jednostavnosću i nekim gospodstvom nad njom samom i nad prilikama u kojima se nalazila. Zakročila je na taj put vjerm Abrahamovom i zato je mogla svladati potekoće jezika i mentaliteta kao i gubitak svoga zavičaja u koji se nikad više nije vraćala. Jednom zgodom je napisala nekoj sestri: »Ja se ozbiljno treniram za posljednju trku!« Da, ozbiljno je bilo njezino nastojanje oko svetosti. Mnogo je nastojala i mnogo molila da uđe u tajnu križa, da bude što sličnija svome raspetome Zaručniku, a po trpljenju da se što više odijeli od svega i što intimnije sjedini s Bogom. Gospodin ju je nagradio za sva ta nastojanja i doveo je u školu Oca Ante Antića. Time je za nju nastupilo novo razdoblje. Otac Antić je po izvanrednom daru rasvjetljenja odmah shvatio da mu je Bog šalje kako bi njezinu težnju za svetošću pomogao ostvariti do punine. Ona se posve prepustila njegovu vodstvu, a on ju je preuzeo, sjedinio je sa svojim svećeništvom, a njezin život, rad i sva nastojanja sa svojom sv. misom.

Što je o njoj mislio, kako ju je vodio, pustimo da nam o tome progovore odlomci njegovih pisama upućenih s. M. Bernardini.

Otac Ante Antić rasvjetljen Božjim svjetлом kojim je prodira u najtajnije zakutke ljudskih duša pisao joj je: »Vi ste od nekog vremena počeli osjećati dragoga Boga u Vašoj duši kao nikada prije ... Sada struji neki drugi, novi, vrhunaravni kontakt s dragim Bogom ... Vi proživljujete njegovu svetu nazočnost. Osjećate da je s Vama, u Vama, da Vas ljubi i silno potiče na sjedinjenje, na krepostan život, sveti život ... U posljednje vrijeme kao da je jedna varnica sama iskočila iz Božanskog Srca Isusova i zapalila Vašu dušu, Vaše srce. Sada se Vi osjećate jedno s Božanskim Srcem.«

Svi koji smo je poznavali osjetili smo tijekom vremena, a osobito posljednjih godina života, da je ovako visoku ocjenu duhovnog života morala iskupiti velikim patnjama, kada je uviše stručila »svoj trening za posljednju trku« kako je to već prije spominjala.

Mislila je na duhovni program koji joj je Otac Antić zacrtao na početku duhovnog vodstva:

»Oče naš, sveti se ime Tvoje! Dođi kraljevstvo Tvoje! Budi volja Tvoja!« »Oče naš, pisao je, u odnosu prema Bogu Ocu budite pravo evanđeosko dijete, ponizno, sitno koje se trudi da bude savršeno kao i njegov Otac nebeski.«

Njezina tajna bila je: Kako bi se Isus vladao u ovoj situaciji — u ovoj prigodi? Po sabranosti, šutnji, razmatranju i poslušnosti postigla je prema izjavi Oca Antića »veliki dar da je znala razlikovati što pred Bogom vrijedi, a što ne vrijedi.« I zato se drugi dio njezina programa: »Sveti se ime Tvoje!« tako divno na njoj očitovao. Živjela je u prisutnosti Božjoj, kako reče Pater, »veseli Vas nazočnost Božja koja se u Vama povećala.« Po tome je u svojoj zajednici bila uzor vršenja redovničkih zavjeta, pravila, provođenja euharistijskog života, života molitve i pokore pa se dnevno po tome ostvarivao i treći dio njezina duhovnog programa: »Dodi kraljevstvo Tvoje!« Da, mnoge duše je pokrenula da se bore i rade za proširenje kraljevstva Božjeg na zemlji i za proslavu svete Crkve.

Sve ovo bio bi ugodan put duše koja želi biti samo Božja, da joj Otac Antić nije odmah na početku duhovnog vodstva otkrio veliku istinu: »Vaš put, je put križa. Ovim putem Vas Isus zove i hoće Vaše sjedinjenje sa Sobom. Najveću važnost dajte Križu. Križ shvatite u perspektivi uskrsnuća — u perspektivi vječnoga života — u perspektivi sjedinjenja s Bogom. Najveća je milost s Gospodinom trpjeli i nositi križ iz ljubavi.« U tome je za nju bio veliki poticaj za četvrti dio duhovnog programa: »Budi volja Tvoja!«

Gospodin ju je poveo na posljednji odsjek životnog puta, odsjek velikih patnja. Morala se podvrgnuti teškoj operaciji. Bila je posve mirna i predano prihvatala križ koji je svakim danom bivao teži, dok je nije posljednjih mjeseci potisnuto toliko, da je u nepokretnosti bila potpuno upućena na tudu pomoći. To su bili skroviti i mučni časovi njezina života, ali u njima su ujedno ostajale neizrečene i pokopane sve boli, teškoće i gorčine kojima je rak nemilosrdno razrao organizam. U tim vrlo teškim bolima kad je čula za smrt drage joj osobe mirno je rekla: »Blago njoj! Rado bih se s njom zamjenila, ali samo uz sigurnost svete volje Božje!« To je dokaz da je Otac Antić s velikom sigurnošću izrekao svoj sud o njezinom duševnom stanju kad je napisao: »Najveće u Vašoj duši je čvrsto uvjerenje u Božju ljubav i svijest odgovornosti Božjoj ljubavi.« A znamo da ni Krist nije nama dao većeg dokaza svoje ljubavi prema Ocu nego kad je izgovorio: »Ali neka ne bude moja, nego Tvoja volja!« (Lk 22, 42).

Svi koji su je poznavali, pohađali, živjeli s njom u redovničkoj zajednici trpjeli su zbog svoje nemoći pred njezinim trpljenjem koje je podnosiла svetačkom strpljivošću i mirom radi vršenja volje Božje. Povezana s presvetom voljom

Božjom namjenjivala je trpljenja za svetu Crkvu, za duše, a posebno za redovničku Družbu kojoj je pripadala. Njezino mukotrpno zemaljsko putovanje završilo je dne 13. srpnja ove godine susretom s Kristom i nadamo se da je za nju tim časom postala stvarnost misao koju je rado na-

glašavala: »Zato smo rođeni zemlji da budemo rođeni nebu.« Okrijepljeni vjerom nadamo se, da je »ozbilnjim treningom« sretno završila svoju zemaljsku trku i time povećala u nebu slavu svoga duhovnog Oca fra Ante Antića.

I. B.

Dragi i добри Оče!

Provincija kojoj si pripadao, koju si mnogo ljubio i za koju si nesebično radio i danas je potrebna tvoje pomoći. Nemoj je zaboraviti u ovim ozbilnjim vremenima. Na poseban način isprosi joj novo potomstvo, a sve nas kojima si bio vođa i duhovni učitelj, nadahnjuj da u sve mu tražimo volju Božju i njegovu slavu.

O. Stjepan Vučemilo, provincijal

* * *

Dragi moj o. Magistre!

Blagoslovi ovaj moj dugi put i isprosi da ostvarim sve snove na korist Crkve, duša i Provincije, i našeg hrvatskog naroda.

Nadahni, prati, budi blizu, ne dozvoli da se bilo koja dižgracija dogodi.

Hvala Ti što si me pomagao kroz prošlih 9 godina provincijalstva.

Zagreb, 26. IV 1977.

Fra Petar Čapkun

* * *

U svojim poteškoćama i nevoljama molio sam o. Antića za zagovor. Vjerujem da mi je pomagao. Uz preporuku za cijeli život od srca mu se zahvaljujem. Prilažem 500 dinara za troškove beatifikacije.

Split, 23. X 1977.

Fra Božo Lovrić

* * *

Dragi o. Magistre!

Ako išta pred Bogom vrijedim, tvoja je molitva to postigla. Prvu ljubav, kao čovjek, osje-

SJEĆANJA • ZAHVALNICE

tio sam po prvi put u Tebi, dragi o. Magistre. Hvala Ti za sve. Moli Te za sebe i za duše koje su mi povjerene uvijek zahvalni

Fra Paulin Vuković

Zagreb, 10. VI 1977.

* * *

Dragi i dobri o. Ante!

U godini 1971., 1973. i 1975. došao sam u Provinciju zajedno sa fra Karлом Babićem. On iz Rima, a ja iz Amerike. Zajednički smo se navratili u Zagreb da se pomolimo uz tvoj grob i u tvojoj sobici.

Ovog puta sam došao u Provinciju i dopratio mrtvo tijelo našega dragog fra Karla da ga sahranimo u crkvi Gospe Posrednice svih milosti u Katunima. On je tako želio.

Dolazim u Zagreb da se pomolim u tvojoj sobici i uz tvoj grob. Molim Te da mi isprosiš milost ustrajnosti u pravoj vjeri i da sretno dočekam svoj zemni svršetak u miru s dragim Bogom.

Zamolio bih te da dobro uspije misija koju kanim obaviti u Rimu na 10. svibnja ove godine. Ostalo stavljam u ruke Božje pod tvojom zaštitom.

Tvoj harni fra Milan Mikulić

* * *

O. Antiću daj da sretno položim sve ispite i da moj trud urodi plodom.

Hvala!

* * *

Šaljem 50 dinara za svijeće dobrom o. Antiću. Ne mogu doći jer sam već 20 godina teško bolesna. Lijepo vas molim, zapalite svijeće njemu na čast i preporučite me njegovom moćnom zagovoru. Ja ću javno zahvaliti.

M. D. — Zagreb

* * *

Zahvaljujem o. Antiću na primljenim milostima po njegovom zagovoru, te mu se i nadalje preporučujem uz prilog od 100 dinara za njegovu beatifikaciju.

Nikica Barbalić, Baška

SJEĆANJA • ZAHVALNICE • PREPORUKE • SJEĆANJA

Dobri o. Magistre!

Hvala za sve što ste mi za zemaljskog života učinili! Od mog djetinjstva pa do Vaše svete smrti bili ste mi vođa i učitelj. Još živim od Božje Riječi što je tako divno sjala u Vama i preko Vas.

Hvala za sve milosti koje sam po molitvama sada, dok niste više s nama, preko Vas dobio.

Sada Vas, dobri Oče, molim da kod Gospodina izmolite milost da nam pošalje još svećenika Vašeg duha, Vaše ljubavi, Vašeg razumijevanja prema svakome, a posebno prema Bogu posvećenima. I da bi svećenici mogli naći »Dobrog oca Antića«, kao što je jedan svećenik ovih dana plačući rekao: »O Bože, da mi je sad doći pred oca Antića pa mu otvoriti svoje srce, pred njim se isplakati i od njega otići kao preporoden!«

Oče Magistre, Tvoja Provincija osjeća milost tvojih molitava i zagovora.

Zagreb, 16. III 1977.

O. Nikola RADIC

* * *

Šaljem iznos od 50 dinara u fond Vicepostulature za beatifikaciju dobrog o. Antića. Preporučam u zagovor dobrog fra Ante moju kćerku koja se našla u velikoj nevolji. Molite se za nju da nađe svoj mir i zaposlenje.

Prilažem 50 dinara.

Marija Antić

* * *

Za sretan uspjeh operacije zahvaljuje i preporuča se i nadalje

S. M. K.

* * *

Šaljem 50 dinara kao prilog za potrebe Vicepostulature, a u zahvalu za sve milosti što sam primila po zagovoru o. Antića.

Tomašić Genoveva

* * *

Dragi o. Antiću, od srca zahvaljujem za primljene milosti. Preporučujem se i unaprijed u tvoj mogući zagovor. Šaljem prilog od 100 dinara.

Jordana

* * *

Preporučam zaštiti o. Antića svoju obitelj, a osobito svoja dva sina, za njihov vjerski i školski napredak i za sretno zdravlje.

Prilažem za fond Vicepostulature iznos od 100 dinara.

N. N.

O dobri Ante Antiću, moli Božje milosrđe da me ozdravi. Ovu molbu netko od štovatelja o. Antića ubacio je u sandučić za milodare uz napomenu: Molim vas metnите ovu ceduljicu na njegov grob. Kod groba i u sobici o. Antića molili smo na nakanu ovoga štovatelja.

* * *

U znak zahvalnosti za primljene milosti šaljem prilog za beatifikaciju dragog o. Antića — 500 dinara.

A. J.

* * *

U zahvalu našem dobrom o. Antiću šaljem prilog od 500 dinara za potrebe Vicepostulature. Preporučam se i nadalje u njegov zagovor.

Zahvalna Marija G. — Zagreb

* * *

Radilo se o zamjeni stana. Trebala sam seliti daleko od crkve. Moj stan je prodan i novi vlasnik želi useliti. Molila sam dobrog fra Antu da pomogne. Bogu hvala! Ugovor je raskinut dan prije nego što sam morala seliti. Dobri fra Ante je i ovaj put pomogao.

Uz redoviti mjesечni doprinos šaljem za potrebe Vicepostulature iznos od 50 dinara.

Gabrijela Feil

* * *

Zahvaljujemo za primljene milosti i šaljemo prilog od 100 dinara.

N. N. — Svetozar Miletić

* * *

Hvala Vam, dobri Oče, na pomoći u mojim raznim uslišanim molitvama. Drag ste bili Bogu i ljudima! Zato je Vaša uspomena blagoslovljena. Vaša životna djela neće ostati sakrivena u grobu. Ona nikada neće iščeznuti, nego ostaju u našim zahvalnim srcima kao trajna uspomena!

Zahvalna Jelka

* * *

Mjesto cvijeća za imendan svojoj duhovnoj majci s. Jelki Crnjanin poklanjam za potrebe Vicepostulature: Josipa Živičnjak — Zagreb (300), Ana Švigr — Zagreb (100).

* * *

Dobri o. Antiću!

Budi mi zagovornikom kod presv. Trojstva i pomozi mi da moj život bude vršenje volje Božje. Pomozi mi, ako je volja Božja, da položim svoj uvjetni ispit. Hvala!

Dubravka

■ ZAHVALNICE ■ PREPORUKE ■ SJEĆANJA ■ ZAHVAL

Predragi moj Oče!

Došla sam Ti ovaj puta s dugim nizom zahvalnica. Predobar si mi iz svoje vječnosti. Hvala Ti na pomoći u čudnovatom rješavanju teških situacija u kojima sam se nalazila po svojoj redovničkoj dužnosti. S Tobom se kod Boga sve dobro svršava makar nam se činilo tako zamršen slučaj. Kako je Gospodin dobar i milosrdan!

Hvala Ti, Oče! Moli se i dalje za sve nas i naše potrebe zajednice i pojedinaca. Izmoli mi vjernosti milosti do kraja!

Zagreb, 8. VI 1977.

S.

Predobri Oče, preporučamo se u Tvoj moćni zagovor, da moguemo spoznati i u svemu vršiti svetu volju Očevu.

Zagreb, 30. VIII 1977.

Jelka Željko i M. M.

* * *

Dobrom ocu Antiću zahvaljujemo za uspješno položen ispit.

4. VII 1977.

Obitelj P.

IZ VICEPOSTULATURE

Prijatelji i štovatelji oca Antića u Zagrebu održavaju svakog mjeseca sastanak u samostanskoj kapeli. Sastanci se redovito drže u četvrtak poslije prvog petka u mjesecu. Navečer u 18 sati služi se sveta Misa za sve prijatelje i dobročinitelje Vicepostulature. Prije sv. Mise moli se krunica za sve žive i pokojne štovatelje oca Antića. Za vrijeme sv. Mise vicepostulator (ili neki drugi svećenik) održi prigodni nagovor, pročita nešto iz ostavštine oca Antića (pismo, savjet, preporuku, pouku ...).

Slijedeći sastanci održat će se: 12. siječnja, 9. veljače, 9. ožujka, 13. travnja.

Komemoracija prigodom 11-obljetnice smrti održat će se 4. ožujka (četvrtak) navečer.

Molimo sve koji su oca Antića poznavali i s njim surađivali da nam pošalju svoje uspomene i sjećanja, pisma, fotografije, bilješke ... Sve što god je u vezi s našim dragim fra Antonom treba da dođe u ruke vicepostulatora.

Točna adresa:

Vicepostulatura
Vrbaniceva 35
41000 — ZAGREB

Na ovu adresu treba slati sve što god je u vezi s ocem Antićem: uspomene, bilješke, fotografije, milodare, preplate, pisma ...

Mnogi štovatelji oca Antića pitaju nas, kako se obavlja devetnica na čest ocu Antiću. U svojim potrebama htjeli bi se preporučiti dobrom fra Antu, a ne znaju kako se obavlja. Svima odgovaramo ovdje da ne moramo posebno pisati i razjašnjavati. Prvo: naš fra Ante još nije proglašen ni blaženim ni svetim, pa ne možemo njemu na čest u crkvama moliti devetnice, trodnevnice niti smijemo u njegovu čest davati da se služi sv. Misa. To ćemo smjeti tek onda kad otac Antić bude proglašen blaženim i svetim.

A što smijemo već sada? Možemo zazivati oca Antića i u njegov se zagovor preporučivati da nam i sada, kad je kod dragog Boga, pomogne kako nam je pomagao, dok je bio među nama. Možemo to učiniti ovako: moliti krunicu, litanijske, put križa, obaviti klanjanje, slušati sv. Misu, primiti sv. Pričest, udijeliti milostinju siromasima ... a sve to na čest Presv. Trojstva, Presv. Srca Isusova, Majke Božje ili kojega sveca — a za beatifikaciju našeg oca Antića. U svim svojim potrebama smijemo uvijek zazivati pomoć od Gospodina po zagovoru i po zaslugama našeg dobrog Oca Antića.

*Uz grob oca Antića
uvijek ima cvijeća
i svijeća i — vjernika*

**OVOGODIŠNJA KOMEMORACIJA PRENOŠENJA
TIJELA ODRŽAT ĆE SE U NEDJELJU
II. PROSINCA 1977. GODINE**

**PRIJENOS TIJELA S MIROGOJA U KRIPTU
M. B. LURDSKE 15. PROSINCA 1970.**

Vjernici prigodom komemoracije 12. prosinca 1976.

Dragi moj sinko!

Mir i ljubav Duha Svetoga neka te napuni i čuva u svim časovima tvoga života!

Pripravljujući se za svetkovinu Krista Kralja što možeš bolje uredi i pripravi svoje srce, da primiš sve one milosti koje ti božansko Srce želi dati. Pohodi su Gospodnji dragocjeni i oni posebno obogaćuju dušu, zato ih primi što većom poniznošću i zahvalnošću, da budeš vredniji što većih darova. Božansko Srce želi na te izliti većih milosti, ako mu pripraviš dušu. Znam da je našoj slabosti teško izdržati onu duševnu visinu i pomnju, koja nam je potrebita za darove Božje, ali uz milost Duha Svetoga i to možemo postignuti. Pouzdanje i vjernost, poniznost i sv. molitvu dat će nam snage da uspijemo.

Molim te, ne boj se ničesa nego samo grijeha. Sve znaj podnijeti. Savršeno slušaj i trpi. To ti je potrebito, da ugodiš Bogu i da vas postaneš gibak i lak na svaku volju Božju i njegovo sveto djelovanje.

Jesi li bio poslušan kroz ovo vrijeme? Kako se vježbaš i napreduješ u onom što sam ti preporučio u zadnja dva puta? Da li si s pomoću Božjom nutarnji čovjek? Da li je palo samoljublje? S pomoću Božjom nastoj sve više udešavati svoje vladanje po božanskom Srcu. Uz njegovu milost reći će ti što on dade.

Najprije mu zahvaljujem iz svega srca i sve duše za ono što on u svojoj dobroti radi u twojоj duši. Vazda ćemo pjevati njegovu ljubav i milosrdje! Nek je u svemu blagoslovljen i hvaljen uvijeke! On je u twojоj duši i ti ga u sebi osjećaš. On te k sebi privlači i neprestano vuče. Uvijek ti se daje i naplaćuje svaku žrtvu većom ljubavlju. On te sam upozori na posle, pogreške i pogibli. Njegova se sveta ljubav u tebi sve više uspaljuje i diže. Više se puta pitaš: što hoćeš da ti dadem, prikažem i žrtvujem? Bože moj i sve moje! Često osjećaš kako u dnu twoje duše budu se sveta čežnja i težnja vas pripadati Ljubavi i biti žrtva s njim.

Sam čutiš, da nije još sve očišćeno, uređeno, te zato ljubav hoće da sve dade i da sve izvrši. To su pohodi, kojima te Gospodin sve više pripravlja i uređuje. Kad si neki dan bio vani osjetio si jaki val božanske ljubavi u duši i srcu i

živo si osjećao svoju niskost i bijedu, a s druge strane neposrednu nazočnost i svetost Božju. Tako si bio napunjen svetom poniznošću i Gospodin ti je u taj čas nešto posebno pokazao kao nikada do sada ... Pogled na onu slabu dušu bio je za te jaki poticaj i nova milost, koja je u tebi proizvela nutarnju promjenu. Utisci toga pohoda trajali su više dana. Kad si drugi put molio pred Isusom u kapeli opet se je ponovio drugi prizor. Sada je sve to bilo u presv. Srcu i ti si ostao vas poništen i smeten, ali jako podignut u duhu i ljubavi. Nisi znao na prvi mah što je to, ali duhovni pogled, istinski osjećaj Božje blizine, dar ljubavi, mir i poniznost govorili su ti da je to Isus, koji radi i koji daje to za tvoje dobro i veći napredak.

Znam da trpiš i to sada više nego prije. Ima dana kad i duša mnogo trpi. Napada te pusta rastresenost, neki nemir, koji dušu muči, kida i bije. Sve je u nekoj magli, neizvjesnosti, nekom povraćaju raznih slika, straha, bojazni, ali na ništa se opet duh ne može zaustaviti. To prođe, eto neke vanjske neprilike ili poteškoća. To se promijeni, napada te neka bol u kostima i sve ti postaje teško i vrlo mučno. Iz toga trpi cijeli život. Nenadno dođe Isus i javi se i eto opet mir, vedrina i ako malo traje, ali dušu okrijepi, digne i obnovi da može srčano nastaviti svoj put.

Ima nekoliko dana da osjećaš potrebu i dužnost biti žrtva Isusova. Ti si mu se već davno — još u klerikatu — predao kao žrtva, ali sada više želiš, osjećaš i spoznaješ. Da udovoljiš željama božanskog Srca ti mu se u nedjelju na njegovu svetkovinu — Krista Kralja — prikaži po rukama neoskvrnjene Majke kao žrtva zadovoljštine i ljubavi za našu Majku Provinciju. Učinit ćeš zavjet žrtve u sv. misi zajedno s božanskim Srecem.

Slobodno mi javi i reci ako imaš u tom kakvo drugo mišljenje, raspoloženje ili osjećanje. Neka te milost Duha Svetoga u svemu čuva i vodi.

Predajem te božanskom Srcu i nebeskoj Majci.

S njima te blagoslivlje

Magistar fra ANTE
Makarska, 28. X 1937.

milodari

U fond Vicepostulature za troškove beatifikacije doprinijeli su:

Treći Red kod Gospe Ludske — Zagreb (100 mj.); Jelka Margeta — Zagreb (50 mj.); Josipa Živičnjak — Zagreb (100 mj.); Jelka Crnjanin — Zagreb (100 mj.); Jelica Baljak — Zagreb (100 mj.); Mila Antoš — Zagreb (150 mj.); A. M. — Zagreb (200 mj.); Katarina Rukavina — Zagreb (50 mj.); obitelj Demšić — Zagreb (50 mj.); Štefa Bauer — Zagreb (100 mj.); Štefanija Rukavina — Zagreb (50 mj.); Katarina Papić — Zagreb (50 mj.); Josipa Fogler — Zagreb (50 mj.); Ana Pac — Zagreb (30 mj.); Vera Kulundžić — Zagreb (50 mj.); Bernardica Malnar — Zagreb (50 mj.); Feil Gabrijela — Zagreb (20 mj.); Sambunjak Miro — Zagreb (10 mj.); Marija Jemrić — Zagreb (50 mj.); Slavica Jakovljević — Zagreb (20 mj.); N. N. — Zlatar (100); Antić Marija — Split (100); obitelj Gelemanović — Davor (100); Magdalena Medjeri — Zagreb (50); Đuro Kedveš — Široko Polje (150); Jasna Đenero — Dubrovnik (100); Judita Gušić — Novalja (30); Ana Dragojević — Dubrovnik (100); fra Aleksandar Ribičić — Zaostrog (300); Imakulata Pavičić — Dubrovnik (500); Berak Marija — Zagreb (100); obitelj Bičanić — Zagreb (200 mj.); Kristina Miljetić — Makarska (100); Marija Viskić — Gradac (200); Frida Dorešić — Zagreb (100); Anica Zidarić — Zagreb (100 mj.); Katarina Žigrić — Edersheim (200); M. Horvat-Kovačić — Zagreb (50 mj.); obitelj Vrkljan — Zagreb (100); Marija Džaja — Zagreb (100 mj.); N. N. — Zagreb (200); Matija Lapov — Zadar (100 mj.); fra Bono Prcela — Vancouver (100 dolara); Marija Picukarić — Zagreb (500); Oreb s. Ksaverija — Zagreb (100); Vjekoslava Labura — Šibenik (100 mj.); Slava Pečko — Pula (100); Irma Farkaš — Zagreb (200 mj.); Pribanić o. Vladimir — Dubrovnik (300); Josipa Fabri — Zagreb (100); fra Vinko Vujica — Busovača (100); Mira Treursić — Zagreb (100 mj.); obitelj Vađon — Zagreb (100 mj.); Marija Grgurić — Zagreb (100 mj.); Magdalena Crevar — Zagreb (12 dolara); N. N. — Zagreb (100); Mara Živković — Zagreb (100); N. N. — Pučišće (500); franjevački samostan — Fojnica (1000); fra Silvestar Aračić, misjonar — (100 DM); Štefica Petelka — Osijek (100); Danica Žanić — Kaštel Novi (150); Osredički Katica — Zagreb (100 mj.); Danica Petričević — Zagreb (100 mj.); A. J. — Zagreb (500 u zahvalu); Szaszkiewicz obitelj — Zagreb (100); A. M. — Zagreb (100); kćerke pok. Vilme Majdić — Zagreb (500); Anton Pažitka — Zagreb (100 mj.); Matilda Ćubelić — Zagreb (50); Beroš Kata ž. Stipe — Bratuš (300); Beroš Slavka — Bratuš (100); Beroš Verica — Bratuš (100); Beroš Tonka — Bratuš (30); Beroš Kate Franina — Bratuš (50); Babić Marija — Bratuš (100); Babić Matilda — Bratuš (60); Ivandić Neda — Promajna (100); M. trećoredica iz Makarske (100); fra Pavao Boljat — São Paulo (20 dolara); Mila Paričić — Zagreb (1.000).

Ukoliko vas zanima život i duhovnost
DOBROG OCA ANTE ANTIĆA možete
naručiti:

1. — DOBRI OTAC ANTIC

Životopis napisao isusovac o. Ante Katalinić.

Cijena 20 dinara.

2. — SVJETLO U TAMI

Kratki životopis napisao dr N. Faranetić.

Cijena 20 dinara.

3. — NAŠ DOBRI FRA ANTE

Kratki životopis napisao dr Damić.

Cijena 20 dinara.

4. — ŽELJAN BOGA

Osobni pristup fra Anti Antiću.
Napisao J. Šimunov.

Cijena 20 dinara.

5. — GLASNIK VJEĆNE LJUBAVI

Životopis napisao prof. N. Ivanov.

Cijena 20 dinara.

6. — PRED GOSPODINOM

Kratka razmatranja napisao J. Šimunov.

Cijena 20 dinara.

7. — NA IZVORU OBNOVE

Razmatranja o sakramentu pokore
Napisao Dr. o. Jerko Šetka

Cijena 15 dinara

8. — »DOBRI OTAC ANTIC«

Glasilo Vicepostulature.

Časopis za štovatelje oca Antića.
Godišnja pretplata 20 dinara.

Narudžbe prima:

VICEPOSTULATURA

Vrbanićeva 35

41000 — Zagreb